SEZAİ KARAKOÇ

ATEŞ DANSI

ŞİİRLER VIII

5. baskı

DİRİLİŞ YAYINLARI

ATEŞ DANSI

ŞİİRLER VIII

SEZAİ KARAKOÇ

ATEŞ DANSI

ŞİİRLER VIII

5. baskı

DİRİLİŞ YAYINLARI

Nuruosmaniye Cd. Derin Han No:8/1
34410 Cağaloğlu-İstanbul Tel:519 04 57
Posta Çeki No:348155

www.dirilisyayinlari.gen.tr

ATEŞ DANSI

ATEŞ DANSI

I.

Ateşe düştüğünü gördüm kadının
Dans edişini durduramamıştı yine de
Sularla titreyen sabah rüzgârı iğneleriyle
Parlayıp parlayıp sönüyordu tükenen bir mum gibi
Bahar iplikçikleriyle dokunmuş giysileri

Soluğu alevdi, kızgın kum çığıydı sesi
Sonbahar kızıllığıyla elleri tutuşturuyordu göğü
Cennet kentinden cehennem kentine atılmış köprü
İdi vücudunu saran bir ebemkuşağı kefeni
Durduramamıştı yine de dans edişini

Ne harf ne söz ne yazı ne işaret
Ne büyü ne afsun ne üfleyiş sanatı
Ruhu katrandan damıtılmış o sıcak
Dağların dibinden gelen depremi durduramazdı
Deprem, kollarında bir kuş, berrak ve ak

Heykeltraş için değil, ressam için değil
Şair için model olmayı bildi
Güneşe giden ateşin jesti mimiği
Bir anda hayatı soyunup ölüme girdi
Ne harf ne söz ne yazı ne işaret ne dil

Yeni bir a, b, c. Düğün. Şiir ve yolculuğu
Saat saat sona eren tutsaklık
Bir sırrın aynasında tüten buğu
Meczupluğun kıyısında görünen ışık
Mecnunluğun batısında sallanan doğu

(1978, Mayıs)

ATEŞ DANSI

II.

Yazları göç ettiler denize gömmek için
Ateşten fırlayan o zehir parçacıklarını
Kışın kentin kayganlığında
İçki bardaklarının ardında
Pürtük televizyon ekranlarında
Biten o deniz dibine mahsus anı yosunlarını

Biten ve çoğalan ve hiç tükenmeyen
Ölüm anındaki bir kaplanın gözleri
Hicaz bulutlarındaki yağmur cevheri
Ya da Kafkaslar'daki kar gibi demirden
Biten ve çoğalan ve hiç tükenmeyen

Ne tabiatçıldır bu elektrik balığının kabloları
Vahyin kadranına çarpıp çarpıp gıcırdıyor
Dansın ortasında yanmış saçlardan
Bir kehribar lâmba aydınlığında notlar alan
Ulu dağlara fırtınalardır sunduğu rapor
Parçalamak için kıyamete ait tabloları

Gelir ve yakalar en olmadık yerde
Günübirliğe batmış bulanmış insanları
Kanayan yarayı kitler doyumsuz derde
Geceyi tersyüz eden sonsuzluğun boyaları
Suçluluk tortusu gibi birikir gönüllerde

Sonbahar acımasız bir ruh gibi göğdelere siner
Yılgı, her kalbi kızaran bir nar gibi çatlatır
Yargı, o dişi kartal, çatılara taraçalara iner
Ev içlerine unutulanı, hep o unutulanı hatırlatır
Ve ancak itiraf baldıranı kadehleriyle gün diner

(1978, Haziran)

ATEŞ DANSI

III.

Beni çıkarmayın karşısına
Dansıyla ateşe eren kadının
Ki bakışı yansır güllerde leylâklarda
Ben mührünü kırıyordum bin bir cadının
O kendisini kendisi için yaktığında

Ağlayışı yankır kuşlarda sularda
Çeşmelerde dansının gölgeleri kırılır
Güneş, batmaz hayalini çerçeveler her duvarda
Her çizgi, bağışlamaz bir yazıt, onun alınyazısıdır
Aklanamam ben de bu taş levha nazarda

Aklanamam belki ama kaçmadım
Bir ömür boyu sorgu sorgu sorgu
Bilmeceye karşı savaştım adım adım
Bilinmeyene karşı bin bir kurgu
Bin bir yarışa karıştı adım

Şimdi sizi gözlüyorum gözlüyorum
Denizin denizi kestiği kristalden
Ne girdaptır göze görünmeyen o yorum
Geleceğe kapanık, geçmişi inkâr eden
O kadını sarkıttığınız ateşten uçurum

Ama gün gelir dans dönüşür duaya
Ateş uzun bir samanyolu olur
Onu çeker kendisine bir rüya
Fosfor bir kaynağın başında solur
Kanar her ateşi dindiren suya

(1978, Haziran)

ŞAİR

Tart kaderini kuş uçuşlarındaki hafiflikle
Bülbül ötüşüyle gül açılımındaki arzuyla
Deniz altı kırmızı ve yeşil yosunla
Ateşle hayatının her anındaki atomu
Formülü Cebrail'in cebinde olan iksirle

Ve sen şairsin kelimeler ülkesindeki bilge
El salla fosfordan daha ışımış bir umut
Zeytinden daha yeşil bir muştu
Daha sakin palmiyeden defneden
Bir çağrıyla tükenmeyen

Ak çuhanı ört üstüne develerin
Kulaklarını kısıp dünya ertesi sesleri zapteden
Güveysiz düğün aşısında gülümseyen
Gelinler gibi kınalı
Günlük güneşlik sağdıçlarca yönetilen

Yazısız bir mezar taşısın belki
Ama kendisi yazı olan
Çağın toprağındaki şifreyi söken
Ağaran tanın kırmızı yağmurunu çizen

Git gidebileceğin yere
Kalemden kâğıttan defterden öte
Kitaptan sonraki sette
Dur ve bul o ülkeyi yeniden

(1981, Nisan)

BAL

Arı, bir avuç altın tozunu alıp çiçeklerden
Döğerek elmas elleriyle gümüş havanlarda
Ağda gibi katarak gönlündeki şekerden
Ruhunu damla damla biriktirir tan rengi kovanlarda

Bu, geleceğin arıları için, gelecek insanlık için
Gelmeleri için yeni balı yapacak duruma
İnsandan arılara arılardan insana bin
Çiçek, bin öz, bin ateş saçan dondurma

Petek ki, saf biçim, arınmış dikenlerden
Çarpılmışlıklardan ezilme ve bükülmelerden
Bir mühür, bir damga Cennet'ten
Sızdırılmış som simetri Cennet'ten

Nar taneleri birbirinin içinde eriyen
Yıldız ve ay döğmeleri karanlığın yüzünde
Ölümü hatıra savaşında alt eden altıgen
Baharın ay bölünmesi aşk güzünde

Yazın meyve mumu, sonbahar
Yerleşmiş serin suların göğdesine
İnmiş bin bir konak şelâleler bahçesine
Küçültülmüş kuleler ve kahverengi bir kent duvar duvar

(1981)

KONUK

Ben yıllar yılı burada
Başka bir zamanı yaşadım
İnsanlar başka kelimeler başka
Başka bir gümüştü ağaçlardan dökülen

Arkama bakamam zorlama beni
Anılar perisi biçme kaburga kemiğimi
O keskin kılıcının ağzıyla
Tatmak istemem o azaptan zehri

Anılar siz zaferinizi kutlayın gerdekte
Ben beton bir fonda kızgın gerçekte
— Neyler geçiyor gökyüzünden —
İnanılmaz sesler için tetikte

— Ülker yıldızı gene yerinde
Gölge davulunu güneş döğende —
Çıkıp gelecek olan o konuk için
Şimşir tasta su sunmak için

(1981)

GAZEL

Rüzgâr ışıdı titredi çiğ gül düştü
Tutunduğu dalı tutuşturup bülbül düştü

Gün doğumundan gün batımına kızardı bahçe
Bir bir leylâk nergis lâle ve sümbül düştü

Ne çam dayandı ne kestane ne kavak ne nar
Bin yıllık çınar gürül gürül düştü

Geçti mi ki yeşilin sonsuzluk yüklü çağı
Kader yanardağından kızıl kara kül düştü

Vakit görmemişti böyle bir kıyameti
Akıl sarardı karardı ruh gönül düştü

(1982)

ŞEHİRLERİM

Gördüm Diyarbekir'i Konya'yı Bursa'yı İstanbul'u
Görmediğim şehirlere karşılık
Şiraz Isfahan Semerkant
Basra Bağdat Şam kaybolmuş ve karanlık

Bir anının uzak akisleri
Kurumuş ağacın sararmış çiçekleri
Aydınlığı çalınmış lâmbanın pervaneleri
Sönmüş bir deniz gibi batık

Sürmüş bir mezar kökü
Ölümün ötesindeki toza işlemiş
Çarpılmışlar tarihinin maketi
Gibi sarhoş gibi yıkık gibi derviş

Kentler benim kırılmış
Kollarım ve kanatlarım
Ak kuşlardır çağrılmış
Yaslar şölenine atlarım

Adları bile çağrışım yapmıyor
Yeraltına ve gökyüzüne
Ve yeryüzü hatırlamıyor
Ve hatırlatmıyor gökyüzüne

(1982)

İSTANBUL'UN HAZAN GAZELİ

Ne yapacaksın plaj yerlerini
Gidelim Kâğıthane'ye Sâdabat harabelerine

Şâd etmek için Nedim'in ruhunu
Ağzımızı dayayalım kurumuş çeşmelerine

«Sinemaya gidiyorum» de annene
Cuma namazına gidelim onun yerine

Bakalım hayranlıkla Süleymaniye'ye
Sultanahmed kubbe ve minarelerine

Sahaflarda kitapların sonbaharında
Erelim geçmiş baharların menekşelerine

İstanbul'un kaybolan geçmiş tarihini tabiatını
Son kez tadalım başlamadan ahiret seferine

Dünyadan daha dünya ahiretten ahiret
Bir kent ki benzer divan şairi kasidelerine

(1982)

KIZKULESİ'NE GAZEL

I

Kızlar çıkar Kule'den bir gün kızlar gelir
İstanbul'u yeniden bir ipeğe çevirir

Bir gün bir uğurlu doğu saatinde
Kızkulesi bir zafertakı gibi yükselir

Gelecek oğullar için beşiklerin en güzeli
Denizde sallanan o kulenin etekleridir

Güneş der ki: yeniden doğmağa değer
O günü o kuleyi o çocukları görmelidir

Gecenin çiçekleri değince Kule'nin saçlarına
Beklediği konuğun sırrı çözülecektir

(1982)

DİRİLİŞ

Yeniden başlamak yazma sanatına
Kat kat olup açılmak gök katına

İndirmek yeryüzüne Allah'ın rahmetini
Bir gül gibi sunmak dünya saltanatına

Yeni bir zamanı indirmek kılıç gibi
Güneş saatine geceler saatine

Varmak Rabbani ile çileye katıp çile
Muhyiddin-i Arabi ve Mevlâna hakikatına

Gökyüzünü dolduran meleklerin sabrıyla
Kaldırmak aşk kadehini insanlık sıhhatına

Harfleri ve sesleri sözleri kelimeleri
Kitapları getirmek Peygamber fıtratına

Merhameti ruhun en iç musikisi yapmak
Ve ölümü çevirmek diriliş hayatına

(1982)

- Yorum -

Açtım bir fal gibi dün gece kitabımı
Kader meşaleli şiirlerle donandım

(1971)

- Kuş -

Seni anmak her günkü gök armağanımdır benim
Ebedî şadırvansın gün içinde kalbimden

(1971)

NİNNİ

Sana Tanrı Armağanı
Desem uyur musun yavrum
Geleceğin kahramanı
Desem uyur musun yavrum

Gözün göğün siyahından
Göğsün güneş kadehinden
Yüzüne nur saçmış Kur'ân
Desem uyur musun yavrum

(1982)

ŞAİRLERE VE ŞİİRE DAİR

DÖRTLÜKLER

(1982)

Şiirin yazanı yoktur
Vardır yalnız okuyanı
Şair de bir okurdur
Kendi şiirinin okuyanı

Ben her şiiri okudum
Kendi şiirim hariç
Okuduğum şiiri yazmam
Yazdığım şiiri okuyamam

Önüne çıkar hayat yolkesen gibi
Soyulur çırçıplak gider şair
Bir deri bir kemik öteye geçtiğinde
Arkasında kalır şiir tomarı kefeni

Dilimi çaldın kelimelerimi çaldın
Bana ne bıraktın kanlı soygun
Bu korkunç talandan ne umdun
Düğün bitti bir ağıt kaldı ortada sade

Şair o büyük ağıtçı geldi dünyamıza
Günlerce gecelerce ağlattı bizi
İrili ufaklı ölenlerimizin ardından
Öldü ve kendi ağıtını yazmadan gitti

Şair önce kendi ağıtını yaz
Binlerce ağıttan önce
Gün gelip saat çalınca
Vaktin olmaz kendi ağıtını söylemeye

Ben ağıt yazmayı sevmem
Ölümden değil dirilişten yanayım
Ölümden değil ölüm sonrasından yana
Ağıt yazmaktan değil mevlüt yazmaktan yana

Fildişi ölümün işlemediği taş
Doğumumun yüzüğüne kaş olsa
İkinci doğumum olan ruh doğumumun
Benliği eskimiş giysiler gibi çıkarıp atan

İÇİNDEKİLER

7 Ateş Dansı I
9 Ateş Dansı II
11 Ateş Dansı III
13 Şair
15 Bal
17 Konuk
19 Gazel
20 Şehirlerim
22 İstanbul'un Hazan Gazeli
23 Kızkulesi'ne Gazel I
24 Diriliş
25 Yorum
26 Kuş
27 Ninni
29 Şairlere ve Şiire Dair Dörtlükler